

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 139

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 iulie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 46 din 4 martie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	1-2	314. — Hotărâre privind organizarea în România a Reuniunii comune a Consiliului de administrație și a Comitetului de direcție ale Fondului de Dezvoltare Socială ale Consiliului Europei (București și Sinaia, 6-10 iulie 1997).....	6
Decizia nr. 90 din 30 aprilie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 24 alin. 1 și 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	3-4	315. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Bloc de locuințe de serviciu A 8 — Ansamblul Uranus Tineretului — în municipiul București“.....	7
Decizia nr. 91 din 30 aprilie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	4-5	316. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1997 al Regiei Autonome „Rasirom“.....	7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
308. — Hotărâre referitoare la strategia națională de informatizare.....	5	REPUBLICĂRI	
309. — Hotărâre pentru aprobarea deținerii și folosirii de autoturisme de către unitățile din subordinea Ministerului Tineretului și Sportului	6	Hotărârea Camerei Deputaților nr. 18/1997 privind structura organizatorică a Secretariatului general al Camerei Deputaților.....	8-15
		★	
		Rectificare.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 46*) din 4 martie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 112/1995
pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 1996, Tribunalul Municipiului București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 112/1995, invocată de apelantul reclamant Splouchal Jaroslav, în Dosarul nr. 4.774/1996, aflat pe rolul acelei instanțe.

*) Definitivă prin nerecurare.

Prin excepție se susține că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 112/1995, potrivit cărora de prevederile legii beneficiază numai cetățenii români, sunt neconstituționale deoarece încalcă art. 11 alin. (2), art. 18 alin. (1) și art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție. Apreciază că, fiind cetățean ceh, în raport și cu interpretarea dată prin Decizia nr. 1/1995 a Curții Supreme de Justiție în Secția Unite, în sensul că imobilele naționalizate nu pot fi revendicate în fața instanțelor judecătorești, i se îngrădește accesul la justiție. Consideră că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 112/1995 sunt contrare și art. 18 alin. (1) din legea fundamentală, potrivit căruia cetățenii străini care locuiesc în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi. De asemenea, susține că art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, la care România a aderat, prevede că orice persoană are dreptul la proprietate și nimeni nu poate fi deposedat în mod arbitrar, situație în care aceste dispoziții sunt obligatorii pentru statul român, potrivit art. 11 alin. (1) din Constituție. Apreciază că, în conformitate cu art. 6 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, aplicarea legii străine este independentă de condiția reciprocității, astfel că în cazul său se aplică legea cehă care prevede restituirea *in integrum* a proprietăților luate în mod abuziv.

Tribunalul Municipiului București — Secția a IV-a civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția invocată „pare a fi întemeiată”, prevederile art. 4 din Legea nr. 112/1995 fiind „în contradicție” cu art. 18 și art. 21 din Constituție.

În vederea soluționării excepției au fost solicitate, în baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este nefondată.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că excepția este vădit nefondată deoarece, în speță, nu se pune o problemă de constituționalitate, întrucât adoptarea reglementărilor cuprinse în Legea nr. 112/1995 exclusiv pentru cetățenii români este un atribut suveran al legiuitorului.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 4 din Legea nr. 112/1995, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 112/1995, invocată de Splouchal Jaroslav în Dosarul nr. 4.774/1996 al Tribunalului Municipiului București — Secția a IV-a civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 martie 1997.

PREȘEDINTE,

dr. Lucian Stângu

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția, fiind legal sesizată.

Prin art. 4 din Legea nr. 112/1995 s-a stabilit că de prevederile acestei legi beneficiază cetățenii români. Este o dispoziție care privește deci exclusiv pe cetățenii români, indiferent că își au domiciliul în țară sau în străinătate. Proprietățile cetățenilor străini nu au făcut obiect de reglementare și legea nu este aplicabilă străinilor sau apatrizilor. Adoptarea unei reglementări într-un anumit domeniu exclusiv pentru cetățenii români este un atribut suveran al legiuitorului, care decurge din art. 1 alin. (3) și art. 2 alin. (1) din Constituție.

Așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, care a examinat și constituționalitatea art. 4 din Legea nr. 112/1995, protecția la care se referă art. 18 alin. (1) din Constituție are în vedere „averile existente, iar nu și drepturile conferite de lege pentru viitor, peste limitele acestor averi”. În consecință, s-a decis că textul este constituțional și nu există elemente noi pentru schimbarea soluției adoptate prin această decizie, care, în conformitate cu dispozițiile art. 145 alin. (2) din Constituție, este obligatorie cu privire la constituționalitatea textului de lege ce face obiectul excepției de neconstituționalitate din prezentul dosar.

De asemenea, nu se poate reține, în raport cu prevederile legii, că aceasta ar încălca principiul liberului acces la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție, câtă vreme art. 18 din Legea nr. 112/1995 prevede că actele date în materie de organele administrative sunt supuse controlului judecătoresc, potrivit legii civile.

Referitor la argumentul dedus de autorul excepției de neconstituționalitate din prevederile art. 6 al Legii nr. 105/1992, spre a solicita aplicarea legii cehe privind restituirea unui apartament aflat în România, acesta nu poate fi primit, datorită și faptului că aplicarea legii române în materia bunurilor imobile corespunde regulii consacrate prin art. 40 din Legea nr. 105/1992, care supune regimul dreptului de proprietate asupra bunurilor reglementării date prin legea locului unde aceste bunuri se află sau sunt situate.

În fine, dispozițiile art. 11 din Constituție nu-și au aplicația în cauză, din moment ce reglementarea ce face obiectul excepției de neconstituționalitate nu-i privește decât pe cetățenii români, nu și pe cetățenii străini.

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 90

din 30 aprilie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 24 alin. 1 și 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Duțulescu Stelian, Duțulescu Radu Cristian, Botez Mihaela și Ertl Ruxandra Rodica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 aprilie 1997, în prezența părților și a reprezentantului Ministerului Public, când Curtea, având nevoie de timp pentru delibere, a amânat pronunțarea pentru data de 30 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 132 din 29 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Pentru a pronunța această soluție, s-a reținut că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea a constatat că prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993. Totodată, a fost respinsă ca vădit nefondată și excepția de neconstituționalitate a art. 24 alin. 1 și 2 din Legea nr. 112/1995.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs Duțulescu Stelian, Duțulescu Radu Cristian, Botez Mihaela și Ertl Ruxandra Rodica, pentru următoarele motive:

1. excepția de neconstituționalitate formulată a fost întemeiată, dat fiind faptul că art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost declarat parțial neconstituțional prin Decizia nr. 96/1996 a Curții Constituționale, astfel încât este eronat reținut faptul că această excepție a fost „lipsită de obiect“;

2. art. 24 din Legea nr. 112/1995 este neconstituțional, deoarece „această lege nu exprimă o respectare a dreptului individual de proprietate“, ci, dimpotrivă, o încălcare a acestuia.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 24 alin. 1 și 2 din Legea nr. 112/1995, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Motivul de recurs privind respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect, este neîntemeiat. Nu se ținea seama de faptul că nu textul excepției relative la art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost respins ca rămas fără obiect, ci dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul

de procedură civilă. Cât despre faptul că, în parte, pretențiile formulate s-ar fi dovedit întemeiate, este de reținut că excepțiile formulate au fost respinse ca vădit nefondate, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție și al art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. De vreme ce deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii și au efecte *erga omnes*, excepțiile invocate și soluționate prin decizii definitive nu mai pot fi reiterate de alte părți cu privire la același text legal despre a cărui neconstituționalitate Curtea Constituțională s-a pronunțat cu caracter irevocabil.

În legătură cu art. 24 alin. 1 și 2 din Legea nr. 112/1995, recurenții nu formulează, practic, nici o critică la adresa deciziei pronunțate în fond, declarând doar că își mențin punctul de vedere exprimat inițial.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (3) și ale art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, formulată de avocatul recurenților, la termenul de judecată din 22 aprilie 1997, se constată că aceasta nu poate fi primită, pentru motivele ce urmează:

Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra acestei excepții de neconstituționalitate, întrucât ea a fost pentru prima dată invocată, în fața Curții, în recurs. Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești“ privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu putea fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul cărora, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbate excepția, depunând dovezile și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbatere contradictorie, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze prin încheiere Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond, nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase ce nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996 și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

În concluzie, ținând seama de considerentele expuse, recursul urmează a fi respins.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 6 martie 1997.

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Duțulescu Stelian, Duțulescu Radu Cristian, Botez Mihaela și Ertl Ruxandra Rodica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARUMagistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 91**din 30 aprilie 1997****privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Săndulescu Violeta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996.*)

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 132 din 29 octombrie 1996 s-a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și s-a constatat că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că prevederile acestui articol sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Săndulescu Violeta, susținând că art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neconstituțional, deoarece încalcă Convenția europeană a drepturilor omului cu privire la judecarea cauzelor într-un termen rezonabil și la egalitatea părților participante la proces. De asemenea, Decizia nr. 132/1996 este criticată pe motiv că nu analizează „situația de fapt a dosarului de fond dedus judecării și care face obiectul recursului în anulare“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul declarat împotriva Deciziei nr. 132 din 29 octombrie 1996 este neîntemeiat, având în vedere că prevederile recursului în anulare, astfel cum este reglementat de Codul de procedură civilă, au făcut obiectul unor decizii definitive ale Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 145 alin. (2) din Constituție, preluate de art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Cu privire la motivul de recurs referitor la art. 330¹ din Codul de procedură civilă, legat de inexistența unui termen pentru exercitarea recursului în anulare, Curtea constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a se admite recursul, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

În legătură cu susținerea că art. 330¹ din Codul de procedură civilă încalcă principiul egalității părților participante la proces, se constată că prin Decizia nr. 96 din 24 sep-

*) Decizia Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 6 martie 1997.

tembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, s-a statuat că: „...prin anularea hotărârii irevocabile atacate, părțile sunt repuse în situația anterioară, deci în situația de egalitate”. Rezultă că această cale de atac nu favorizează nici una dintre părți, ci urmărește anularea unei hotărâri date cu încălcarea unor principii esențiale ale statului de drept. Pe

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

cale de consecință, acest motiv de recurs nu este întemeiat.

Motivul de recurs prin care se critică Decizia nr. 132/1996 deoarece aceasta nu se referă la situația de fapt este neîntemeiat și urmează a fi respins, întrucât, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta nu statuează decât asupra problemelor de drept.

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Săndulescu Violeta privind art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

referitoare la strategia națională de informatizare

În vederea realizării societății informaționale în România și a pregătirii aderării la Uniunea Europeană și la N.A.T.O.,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Accelerarea realizării infrastructurii informaționale naționale, bazată pe tehnologiile informației, este un obiectiv strategic prioritar al dezvoltării economico-sociale și al integrării în Uniunea Europeană și în N.A.T.O.

Art. 2. — Comisia Națională de Informatică, împreună cu ministerele, alte organe centrale implicate și Banca

Națională a României, va definitiva și va supune aprobării Guvernului, în termen de 90 de zile, Strategia națională de informatizare și implementarea în ritm accelerat a societății informaționale și Programul de acțiuni privind utilizarea pe scară largă și dezvoltarea sectorului tehnologiilor informației în România.

p. PRIM-MINISTRU

ULM SPIEANU

Contrasemnează:

Comisia Națională de Informatică,

Iustin Tănase,

secretar de stat

Ministru delegat pe lângă

primul-ministru pentru coordonarea

Secretariatului General al Guvernului

și a Departamentului pentru

Administrație Publică Locală,

Remus Oprîș

București, 23 iunie 1997.

Nr. 308.